

Moj kužek.

Kužek moj pa
Zvonček lep ima,
Le poslušaj:
V enomer zvončká.

Če uzre kje
Mucko, da čepi,
Švigne kakor
Blisk zvončkaje k nji.

Ko na vrat ga
Djal sem prvokrat,
Skakal je po
Hiši kakor škrat.

Mucka pa se
Kužeta zboji,
Kot bi mignil,
Na drevo zbeži.

Zdaj pa zvončka
Več se ne boji,
Prav ponosno
Gre ž njim sred vasi.

Z repom miga,
Kužku se smeji:
„Zdaj pa bevskaj,
Če te veselí!“

J. Nerálov.

Kratkočasnice.

1. Teta (nečaku): „Pavelček, ná, tu imaš dve plošiči čokolade — ena je záte, ena pa za sestrico.“
— Pavelček: „Kako bom pa ločil, katera je moja in katero naj dam sestri? Aha, že vem, od sestrine odgriznem košček, potlej bom pa že vedel, katera je njena.“
„Internus.“

2. Učitelj: „Kako se imenuje tá-le črka, Tonček?“
— Tonček: „Na videz jo poznam že dolgo, ime sem pa pozabil.“
J. K.

3. Zapravljivec vzdihne: „Mislim, da umrem kot berač.“ — Znanec: „Jaz se pa le bojim, da ne bi živel kot berač.“
J. K.

Zastavica.

(Priobčil Cid. Em. Nafr.)

1, 2, 3, 4, 5 — v gozdu gozdar me dobi,
V 4, 3, 1, 2, 5 — lahko me izpremeni.

(Opomnja: Številke je zamenjati s črkami, tako, da ista številka pomeni isto črko.)